

Skrivelse av Fatima Nur; m.fl. (L) angående allvarssamtalen.

Som ett led i att motverka den alltmer påtagliga ungdomsbrottsligheten så införde det tidigare blågröna styret, på initiativ av Liberalerna, konceptet med allvarssamtal. Som ett sätt för samhället att agera snabbt och kraftfullt ska barn som begår sitt första brott kallas till gemensamt samtal med polis, socialtjänst och sina föräldrar inom senast 48 timmar. Dels för att påtala konsekvenser så att barnet inte ska begå nya brott, men också för att Polisen och Socialtjänsten ska kunna etablera en närmare relation med både barnet och familjen, så att man får koll på vilka de är, hur deras situation är samt kunna ge råd, hjälp och stöd där det behövs.

Dock beslutade nyligen det nuvarande rödgröna styret i Stockholms Stad att plocka bort den metoden från det lokala trygghetsarbetet, med hänvisning till att stadsdelarna själva ska få bedömma vilka åtgärder de anser är lämpliga i sitt eget område. Här i Hässelby-Vällingby slår man ett särskilt slag för förebyggande insatser, dock förekommer varken allvarssamtalen eller ens den polisiära medverkan i det förebyggande arbetet i Verksamhetsplanen för 2023.

Vi Liberaler menar att en ökad samverkan mellan polis och socialtjänst är en grundläggande förutsättning för att förhindra att unga på glid dras in i en brottslig livsstil. Det behövs mer av det förebyggande arbetet, men även trygghetskapande insatser, i form av ordningsvakter och polisiär närvaro, för att öka tryggheten och stävja brottsligheten. Vänstersidan brukar ofta ställa dessa två i motsats till varandra, och debatten som helhet brukar därför koka ner till att antingen handla om det ena eller det andra. Det här synsättet menar vi är kontraproduktivt. Situationen är såpass allvarlig i Hässelby-Vällingby idag, särskilt med de skjutningar och sprängningar som ägt rum i närtid, att vi behöver mer av alla till buds stående medel. Vilket även borde gälla allvarssamtalen, som ju faktiskt är en förebyggande åtgärd i grunden.

Menar man allvar med att tryggheten ska öka genom förebyggande insatser, samtidigt som man inte längre uttryckligen ger socialtjänsten i uppdrag att agera skyndsamt redan efter första brottet, så sänder det mycket konstiga signaler ut till resten av samhället. Inte minst till våra egna medborgare i stadsdelen som förväntar sig och kräver att vi politiker ska ta tag i detta.

Därför vill vi ställa följande frågor:

1. Hur många allvarssamtal har man haft i Hässelby-Vällingby de senaste månaderna? Vad bedömer man att samtalen har gett för effekt?
2. Ämnar man fortsätta med allvarssamtalen i Hässelby-Vällingby framöver?
3. Om man inte ämnar fortsätta med allvarssamtalen, vilka andra metoder tänker man isåfall ersätta dem med för att snabbt fånga upp barn och unga på glid?